

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/126/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120200402
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:6120200402.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a členov senátu JUDr. Oľgie Belavej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcu: SOSTEAM SLOVAKIA, s.r.o., Budatínska 43, 851 06 Bratislava IČO: 45414408, právne zastúpený: Advokátska kancelária MULARČÍK A PARTNERI, s.r.o., so sídlom Nám. M. Benku 15, 811 07 Bratislava, IČO: 36860522 proti žalovaným: 1/ U. E.P., F. XX.XX.XXXX, U. XX, XXX XX T., právne zastúpený: Mgr. Ivan Košťál, Štúrova 11, 949 01 Nitra a 2/ KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31595545, právne zastúpený: Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s.r.o., Horná 26, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36868299, o zaplatenie 512,92 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku bývalého Okresného súdu Bratislava II zo dňa 23. februára 2022, č. k. 16C/65/2020-165, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovaným 1/ a 2/ sa priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1/ Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovaným 1/,2/ zaplatenia sumy 512,92 € spolu s príslušenstvom titulom náhrady škody zo zodpovednosti z prevádzky motorového vozidla; žalovaným 1/, 2/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2/ V dôvodoch napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou na Okresný súd Banská Bystrica a postúpenou dňa 05.08.2020 domáhal od žalovaných zaplatenia sumy 512,92 € spolu s príslušenstvom titulom náhrady škody. Podanú žalobu odôvodnil tým, že dňa 29.12.2017 došlo na Č. K. R. T. k dopravnej nehode, ktorej vinnikom bol žalovaný v 1. rade. Žalovaný v 1. rade spôsobil dopravnú nehodu na osobnom motorovom vozidle značky Š. Z., L.: T.. V dôsledku tejto dopravnej nehody došlo k znečisteniu vozovky unikajúcimi prevádzkovými olejmi a kvapalinami ako odpadom po nehode. Správcom komunikácie je Magistrát hlavného mesta SR Bratislava. Držiteľom a vlastníkom vozidla bol v čase dopravnej nehody žalovaný v 1. rade. S poukazom na vyššie uvedené žalovaný v 1. rade zodpovedá za vzniknutú škodu čím mu vznikla povinnosť odstrániť znečistenie predstavujúce prekážku cestnej premávky. Tento druh poškodenia však vyžaduje kvalifikovaný zásah subjektu špecializovaného na odstraňovanie poškodenia vozovky. Správca komunikácie mal pre tento prípad so žalobcom uzavretú Zmluvu o spolupráci pri odstraňovaní prekážok zo dňa 11.04.2017.

Na základe telefonickej objednávky správcu komunikácie žalobca pristúpil k zásahu. Cieľom činnosti žalobcu bolo zabezpečenie prejazdnosti cestnej komunikácie, odstránenie poškodenia vozovky a zabránenie ďalšiemu šíreniu škody, ktorá sa mohla v prípade oneskoreného zásahu prejaviť aj vo vážnom narušení životného prostredia. Poistná udalosť bola žalovanému v 2. rade ako zodpovednému poisťovateľovi riadne nahlásená. Pri svojej činnosti žalobca vynaložil náklady vo výške 512,92 €, ktoré deklaroval prostredníctvom faktúry č. XXXXXXXXX zo dňa 31.01.2018 vystavenej na žalovaného v 1. rade. Dňa 07.02.2018 žalobca prostredníctvom spoločnosti Green recovery s.r.o., svoj nárok uplatnil v zmysle § 15 zák. č. 381/2001 Z. z. o PZP priamo voči žalovanému v 2. rade ako zodpovednému poisťovateľovi. Žalovaný v 2. rade listom zo dňa 13.02.2018 zaslal spoločnosti Green recovery s.r.o. stanovisko k škodovej udalosti, v ktorom odmietol poskytnutie poistného plnenia.

3/ Súd prvej inštancie tiež v dôvodoch napadnutého rozsudku zhrnul procesnú obranu žalovaných obsiahnutú v odpore voči platobnému rozkazu sp. zn. 20Up/4/2020 zo dňa 24.01.2022. Pokiaľ išlo o žalovaného 1/, ten v podanom odpore odmietol tvrdenia žalobcu, že svojím konaním spôsobil škodu. Namietal, že žalobca nepreukázal splnenie žiadnej zo zákonných podmienok vzniku nároku na náhradu škody, nepreukázal aktívnu vecnú legitímáciu, v odpore tiež akcentoval, že podľa skutkového zdôvodnenia žaloby škoda vznikla správcovi, čo je osoba odlišná od žalobcu. Žalovaný 1/ vzniesol námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku, zohľadniac, že ku škode malo dôjsť dňa 29.12.2017. Ku skutkovému stavu namietal, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno, nakoľko nepreukázal vznik škody, porušenie povinnosti žalovaného 1/, ani príčinnú súvislosť medzi nimi; namietal nedôvodnosť účtovaných položiek vo faktúre č. 18100076, nakoľko tieto nie sú založené na tvrdených skutočnostiach. Žalovaný 1/ zdôraznil, že si žiadny zásah neobjednal, navyše čistiace práce na mieste dopravnej nehody, ktoré vznikli v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, prináležia v rozsahu § 4 ods. 2 písm. b) zákona o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla pod poistné krytie. Súd prvej inštancie ďalej zhrnul procesnú obranu žalovanej 2/ obsiahnutú v odpore, keď žalovaný 2/ argumentoval tým, že žalobca po vykonaní sanácie cestnej komunikácie vystavil M. Č.. XXXXXXXXX zo dňa 31.01.2018 znejúcu na sumu 512,92 €, ktorú mu následne predložil za účelom uplatnenia poistného plnenia z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu žalovaného 1/. Po uplatnení náhrady škody zo strany žalobcu mu listom označeným ako "Stanovisko k škodovej udalosti" zo dňa 13.02.2018 oznámil, že v zmysle zákona č. 381/2004 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len "zákon o PZP") nespádajú náklady vynaložené na čistenie komunikácie po škodovej udalosti do poistného krytia v zmysle ustanovení zákona o PZP. Z uvedeného dôvodu ukončil likvidáciu predmetnej škodovej udalosti bez poskytnutia poistného plnenia. Z ustanovení zákona o PZP, ani z iných zákonných ustanovení mu totiž nevyplýva povinnosť ako poisťovateľa, uhradiť náklady spočívajúce vo vyčistení komunikácie od uniknutých kvapalín treťou osobou t.j. správcom komunikácie. Objednávateľom likvidácie následkov škodovej udalosti u žalobcu bol v danom prípade správca komunikácie a nie žalovaný 1/ alebo žalovaný 2/. Má za to, že žalobca nie je poškodeným subjektom, ktorý by následkom škodovej udalosti utrpel akúkoľvek škodu v priamej súvislosti so škodovou udalosťou a preto mu nepatrí právo žiadať od neho ako od poisťovateľa refundáciu nákladov spojených s predmetnou škodovou udalosťou. Žalovaný 2/ vzhľadom na vyššie uvedené namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu.

4/ Po postúpení spisu z upomínacieho súdu na súd prvej inštancie tento vo veci nariadil pojednávanie. Z vykonaného dokazovania skutkovo zistil, že dňa 29.12.2017 došlo na Č. K. R. T. k dopravnej nehode, ktorú spôsobil žalovaný 1/, pri ktorej došlo k znečisteniu vozovky odpadom po nehode. Taktiež nebola sporná skutočnosť, že žalovaný 1/ mal uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu z prevádzky motorového vozidla u žalovaného 2/. Žalobca listom zo dňa 07.02.2018 (č.l. 11) prostredníctvom spoločnosti Green Recovery s.r.o. uplatnil u žalovaného 2/ nárok na náhradu škody z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, výšku škody vyčísil na 512,92 €, pričom táto suma bola fakturovaná žalovanému 1/ faktúrou č. XXXXXXXXX, vystavenou dňa 31.01.2018, splatnou dňa 14.02.2018. Žalovaný 2/ listom zo dňa 13.02.2018 oznámil spoločnosti Green Recovery s.r.o., že zákon o PZP v § 4 ods. 2 písm. a/ - d/ taxatívne určuje rozsah poistného krytia, pričom náklady na čistenie komunikácie od uniknutých prevádzkových kvapalín vozidiel, ktoré boli účastníkmi dopravnej nehody, nie je možné subsumovať pod žiadne z týchto ustanovení. Zároveň žalovaný 2/ skonštatoval, že znečistenie cestnej komunikácie, vrátane vytečených prevádzkových kvapalín odstraňuje Hasičský a záchranný zbor SR a preto nie je dôvod na poskytnutie poistného plnenia. Súd prvej inštancie ďalej skutkovo zistil, že dňa 11.04.2017 bola medzi žalobcom a Hlavným

mestom SR Bratislava uzavretá Zmluva o spolupráci pri odstraňovaní prekážok. Z jej preambuly vyplýva, že Hlavné mesto SR Bratislava ako správca prejazdnych úsekov ciest a miestnych komunikácií I. a II. triedy, je podľa § 43 ods.1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke povinné bezodkladne odstrániť prekážku cestnej premávky, ak ten, kto ju spôsobil, túto bezodkladne neodstránil, a to na náklady tejto osoby. V článku 2 bod 2 Zmluvy si strany dojednali, že HM SR sa zaväzuje informovať účastníka cestnej premávky prostredníctvom dispečingu o možnosti priameho výkonu a zásahu spoločnosti žalobcu pri odstraňovaní prekážok z telesa ciest alebo súčasti ciest. V článku 2 bod 3 Zmluvy je uvedené, že výkon spoločnosti žalobcu je možný len na základe písomného súhlasu (Formulár č.I), konkrétnej požiadavky účastníka cestnej premávky, ktorý je povinný prekážku cestnej premávky odstrániť podľa § 43 ods. 1 zákona č.8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Z čl. 2 bod 11 Zmluvy vyplýva, že žalobca sa zaväzuje vykonať dohodnuté práce pre HM SR bezodplatne, a to na základe výzvy podľa čl. 3 bod 3 Zmluvy. Ďalej bolo z fotodokumentácie predloženej žalobcom (č.l. 62) súdom prvej inštancie skutkovo zistené, že na miesto dopravnej nehody bol privolaný hasičský a záchranný zbor. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.06.2018, uzavretej medzi žalobcom ako postupníkom Hlavným mesto SR Bratislava ako postupcom, súd prvej inštancie tiež zistil, že sa zmluvné strany dohodli v článku 1, že postupca postupuje na postupníka bezodplatne všetky pohľadávky, ktoré vznikli a vzniknú v súvislosti s plnením si povinností postupníka podľa Zmluvy o spolupráci pri odstraňovaní prekážok cestnej premávky vo vzťahu k účastníkom cestnej premávky, prípadne iným osobám, ktoré spôsobili prekážku cestnej premávky, alebo ktoré sú v zmysle príslušných osobitných predpisov povinné zabezpečiť odstránenie prekážky, a na náklady ktorých má byť prekážka odstránená.

5/ Z tohto skutkového stavu, právne odkazujúc na § 420a ods.1, 2, 3, § 427 ods. 1, § 524 ods. 1 Obč. Zák., § 43 ods.1 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, § 4 ods. 2 písm. b), § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 3 ods. 1 písm. c) a d.) zákona č. 315/2001 Z.z. o hasičskom a záchrannom zbore, § 68 ods.1, 2 zákona č. 39/2015 Z.z. o poisťovníctve, súd prvej inštancie zhrnul, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že dňa 29.12.2017 došlo na Č. K. R. T. k dopravnej nehode, ktorú spôsobil žalovaný 1/, pri ktorej došlo k znečisteniu vozovky odpadom po nehode. Správcom cestnej komunikácie, na ktorej došlo k znečisteniu, je Hlavné mesto SR Bratislava. Uviedol, že žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu v predmetnom konaní odôvodňuje Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou dňa 20.06.2018 s Hlavným mestom SR Bratislava ako správcom komunikácie, ako aj s odvolaním sa na Zmluvu o spolupráci pri odstraňovaní prekážok, ktorú uzavrel taktiež s Hlavným mestom SR dňa 11.04.2017. Nakoľko obaja žalovaní v konaní namietali primárne nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, súd prvej inštancie sa prv zaoberal touto otázkou, pričom poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 29.06.2010. Ozrejmil, že žalobca v konaní sám potvrdil, že poškodeným subjektom je správca komunikácie, t.j. Hlavné mesto SR dôvodiac, že nakoľko si správca komunikácie u žalobcu objednal odstránenie následkov dopravnej nehody na základe Zmluvy o spolupráci, ktorú má uzavretú so žalobcom, prešla tým pohľadávka správcu na žalobcu. Súd prvej inštancie však zastal názor, že táto argumentácia neobstojí, nakoľko v Zmluve o spolupráci pri odstraňovaní prekážok uzavretej dňa 11.04.2017 nie je výslovne uvedené, že pohľadávky vyplývajúce z tejto zmluvy prechádzajú na žalobcu. Navyše z čl. 2 bod 11 Zmluvy o spolupráci jednoznačne vyplýva, že žalobca sa zaväzuje vykonať dohodnuté práce pre správcu komunikácie (HM SR) bezodplatne, a to na základe výzvy podľa čl. 3 bod 3. K predloženej Zmluve o postúpení pohľadávok, ktorú mal žalobca uzavrieť so správcom komunikácie dňa 20.06.2018 za účelom preukázania svojej aktívnej vecnej legitímácie v spore, súd prvej inštancie skonštatoval, že z jej obsahu nie je možné riadne identifikovať pohľadávku, ktorá mala byť na žalobcu postúpená tak, aby ju nebolo možné zameniť s inou. V Zmluve nie je riadne označená ani pohľadávka, ani dlžník, ktorého dlh mal byť na žalobcu postúpený. Na tieto nedostatky poukázal v rámci svojej procesnej obrany aj žalovaný 2/, v tomto kontexte podporne aj na Uznesenie ÚS SR sp. zn. II ÚS 165/2017 zo dňa 02.03.2017. Podľa tohto rozhodnutia právnym základom zmluvy o postúpení pohľadávky môže byť kúpna zmluva, darovacia zmluva alebo iný typ zmluvy, ktorým sa zakladá abstraktný záväzok medzi postupcom (pôvodný veriteľ) a postupníkom (nový veriteľ). Táto zmluva musí mať písomnú formu. Medzi jej podstatné náležitosti patrí označenie účastníkov zmluvy a označenie postúpenej pohľadávky. Podmienkou platnosti zmluvy je, aby išlo o existujúcu, určitú a identifikovanú pohľadávku. Navyše v konaní nebolo podľa súdu prvej inštancie preukázané, že by bolo žalovanému 1/ rade doručované Oznámenie o postúpení pohľadávky, pričom sám žalobca nepoprel tvrdenia žalovaného 1/, že sa o škode dozvedel až dorúčením platobného rozkazu. S poukazom na vyššie uvedené, je podľa názoru súdu prvej inštancie, aj po zohľadnení času, kedy žalobca predmetnú

Zmluvu o postúpení pohľadávok predložil (t.j. až v štádiu predbežného právneho posúdenia sporu), možné konštatovať, že tento dôkaz je účelový.

6/ Súd prvej inštancie tiež uviedol, že žalovaný 2/ namietal nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie dôvodiac, že nárok uplatnený žalobcom nie je krytý povinným zmluvným poistením, s čím sa stotožnil. Uzavrel, že škodu ktorú spôsobil žalovaný 1/ ako poistenec žalovaného 2/, spočívajúcu v znečistení povrchu vozovky, nie je možné uhradiť z povinného zmluvného poistenia; navyš zo žalobcom predloženej fotodokumentácie je zrejmé, že na miesto dopravnej nehody bol privolaný hasičský a záchranný zbor, ktorý sa v zmysle zákona o hasičskom a záchrannom zbore podieľa na odstraňovaní znečistenia vozovky. Žalobca sa v konaní nevyjadril, či bol zásah hasičského zboru nejakým spôsobom premietnutý aj do nákladov spojených s odstránením prekážky.

7/ Záverom súd prvej inštancie poukázal aj na obsah čl. 2 bod 2 Zmluvy o spolupráci, z obsahu ktorého jednoznačne vyplýva, že správca komunikácie, t.j. HM SR, je povinný informovať účastníka cestnej premávky o možnosti priameho výkonu a zásahu spoločnosťou žalobcu pri odstraňovaní prekážok z telesa ciest. Z čl. 2 bod 3 zároveň vyplýva, že výkon spoločnosťou žalobcu je možný len na základe písomného súhlasu a konkrétnej požiadavky účastníka cestnej premávky, ktorý je povinný prekážku cestnej premávky odstrániť. Žalobca v konaní nepreukázal, že by mu bol takýto súhlas žalovaného 1/ udelený, pričom je zrejmé, že žalovaný 1/ nebol vyzvaný na odstránenie prekážky, ani mu nebol poskytnutý priestor, v rámci ktorého by sa mohol rozhodnúť, či odstránenie prekážky vykoná on alebo udelí žalobcovi súhlas s odstránením prekážky a uhradí mu náklady s tým spojené. Navyš, žalovaný 1/ sa o zásahu žalobcu dozvedel dva a pol roka po dopravnej nehode doručením platobného rozkazu.

8/ S poukazom na vyššie uvedené súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

9/ O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a v konaní plne procesne úspešným žalovaným 1/, 2/ priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V zmysle ust. § 262 ods. 2 C.s.p. si o výške náhrady trov konania vyhradil rozhodnúť po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10/ Proti tomuto rozhodnutiu v celom jeho rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie, alternatívne aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dôvodil, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Argumentoval tým, že svoju vecnú legitímáciu v spore vyvodil z riadne uzatvorenej zmluvy so správcou cestnej komunikácie uzatvorenej za účelom spolupráce pri odstraňovaní prekážok na ceste. Dňa 29.12.2017 došlo k dopravnej nehode na Č. K.. R. T., ktorej vinníkom bol žalovaný 1/ s motorovým vozidlom zn. Š. Z., L.: T. XXXZS, následne došlo k úniku prevádzkových kvapalín na vozovku. Žalobca uzavrel so správcou aj Zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 20.06.2018; nešlo o účelovú zmluvu ako tvrdia žalovaní, predmetná zmluva bola uzavretá z dôvodu, že mu poisťovne odmietali plniť, napriek tomu, že si riadne uplatňoval svoje nároky z PZP vinníkov dopravných nehôd alebo škodových udalostí. K samotnej zmluve o postúpení pohľadávky uviedol, že uvedenie presnej výšky peňažného plnenia nie je nevyhnutnou náležitosťou tejto zmluvy, jej predmetom môže byť pohľadávka akéhokoľvek druhu, teda aj iná než peňažná, môže sa jednať o pohľadávku splatnú, či nesplatnú ale aj o pohľadávku budúcu. Podmienkou vždy je, že ide o určitú a existujúcu, prípadne podmienenú existujúcu pohľadávku proti konkrétnemu dlžníkovi. V tomto prípade bolo v časti zmluvy uzavretej medzi správcou a žalobcom jednoznačne určené, aké pohľadávky správca na žalobcu postupuje - jednalo sa o všetky budúce pohľadávky, ktoré správcovi vzniknú voči účastníkovi cestnej premávky, ktorý bezodkladne neodstránil prekážku v zmysle ust. § 43 ods. 1 cestného zákona, ak takúto, účastníkom spôsobenú, prekážku odstráni na jeho náklady správca využitím služieb žalobcu podľa zmluvy. Určenie výšky postupovanej pohľadávky nebolo pre platnosť zmluvy v časti postúpenia nevyhnutné. Žalobca tak zhrnul, že jeho aktívna vecná legitímácia v spore je daná, pretože naňho bola platne postúpená pohľadávka správcu voči účastníkovi cestnej premávky voči žalovanému 1/, ktorým bol poistený vodič vozidla spôsobivšieho dopravnú nehodu. Žalovaný 1/ mal možnosť zasiahnuť v zmysle § 43 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, ale neurobil tak. Navyš, na odstránenie uniknutých prevádzkových kvapalín sa vyžaduje špecializovaný subjekt, aby takúto škodu vedel odpratať, čo v prípade vinníka nie je možné. Z priložených fotografií je zrejmé, že žalobca bol priamo pri zásahu, takisto ako aj Hasičský a záchranný zbor, žalovaný 1/ si musel byť vedomý, že nakoľko on nebol subjektom, ktorý by odstránil škodu po nehode, niekto to

vykonať musel. Nie je pravda, že žalobca nedal žalovanému 1/ priestor zasiahnuť a konať po dopravnej nehode, práve naopak, žalobca zasiahol z dôvodu, že žalovaný 1/ si svoje povinnosti v zmysle zákona o cestnej premávke (§ 43 ods. 1) nesplnil a naopak správca si svoje povinnosti splnil. Hasičský a záchranný zbor bol prítomný pri dopravnej nehode a zabezpečil prvotné úkony v zabránení šírenia škody v zmysle metodického pokynu č. 100, čo je jeho povinnosť. Ak žalovaný 2/ je povinný odvádzať 8% - ný odvod pre HaZZ z PZP, je otázne, prečo HaZZ neodstránil škodu po nehode celkovo bez pomoci a súčinnosti žalobcu. Zo žiadnych pokynov, ani zo zákona nevyplývajú povinnosti pre HZZ, že by mal odstraňovať škodu spôsobenú po dopravnej nehode samostatne, jednak sa HaZZ podieľa na takýchto úkonoch a zabezpečuje v zmysle usmernenia prvotné úkony na zabránenie škody. V prípade, že ide o nebezpečné látky, ktorými vytečené prevádzkové kvapaliny na telese vozovky nepochybne sú, tak žalobca má vybavenie a príslušné oprávnenie na nakladanie s nimi. HaZZ v tomto prípade úniku nebezpečných látok zabezpečuje len prvotné úkony na zabránenie šíriacej sa škody ďalej. Ak teda súd prvej inštancie dôvodil svoje rozhodnutie aj na základe skutočnosti, že žalovaný 2/ odvádza povinný odvod vo výške 8% z PZP pre HaZZ a tento sa nachádzal v čase úniku prevádzkových kvapalín na mieste dopravnej nehody, a v zmysle zákona o hasičskom a záchrannom zbere sa podieľa na odstraňovaní znečistenia vozovky, z toho možno usúdiť, že nie je subjektom, ktorý by toto vykonával výlučne sám. Navyiac, žalobca nerozumie, akým spôsobom by mal byť premietnutý zásah HaZZ do nákladov spojených s odstránením prekážky, keď si vyfakturoval len ním vykonané práce a použitý materiál na mieste dopravnej nehody. Išlo o zásah žalobcu, ktorý si účtoval po jednotlivých položkách práce a materiálu, ktoré bolo nutné vynaložiť na riadne odstránenie škody a znečistenie vozovky. „Žalobca vo chvíli, keď odstránil prekážku a vyčistil cestnú komunikáciu od vytečených kvapalín, sa stal nepriamo poškodeným subjektom, ktorý riadne, na základe zmluvy medzi ním a správcou, si takto správca splnil povinnosti vyplývajúce mu to zákona“. Jeho nárok podporuje aj eurokonformný výklad motorových smerníc, v zmysle ktorého má byť odškodnenie poskytnuté aj tzv. nepriamym poškodeným. V tejto súvislosti poukázal najmä na skutočnosť, že pasívna vecná legitímácia poisťovne v spore o náhradu nemajetkovej škody nepriamo poškodených bola jednoznačne verifikovaná Ústavným súdom SR, Najvyšším súdom SR (Rozsudok z 31.07.2017 sp. zn. 6MCdo 1/2016, R 61/2018), ako aj Súdnym dvorom EÚ vo veci U. c/a H.. Dodal, že nakoľko správca komunikácie má povinnosť odstrániť poškodenie vozovky, o zásahu do jeho majetkovej sféry možno hovoriť už v čase vzniku poškodenia a práve v tomto momente mu vzniká nárok na náhradu nákladov na odstránenie následkov škodovej udalosti, bez ohľadu na to, či svoju povinnosť splní sám alebo prostredníctvom tretieho subjektu. Uvedená situácia je absolútne identická s tou, keď dôjde k zavinenej zrážke osobných automobilov, vodič má z PZP vinníka nárok na náhradu objektívne vyčísliteľnej škody bez ohľadu na to, akým spôsobom k vzniknutej situácii pristúpi. Poškodený sa v rámci svojej dispozície môže rozhodnúť, akým spôsobom opravu zabezpečí, prípadne sa môže uspokojiť s peňažnou náhradou a automobil zanechať v poškodenom stave. Žalobca má zo to, že škoda vznikla správcovi komunikácie už v momente poškodenia vozovky a bolo len a výučne v jeho dispozičnej sfére, akým spôsobom k odstráneniu pristúpi. V tejto súvislosti je žalobca zdôraznil, že škoda musí byť objektívne vyjadriteľná peňažným ekvivalentnom, nie skutočne finančnými prostriedkami uhradená. Čo sa týka objektívnej vyjadriteľnosti poškodenia, táto je vyjadrená fakturáciou nákladov, pričom opodstatnenosť týchto nákladov vyplýva z množstva použitých materiálov na odstránenie škody a aj práce vykonanej zamestnancami žalobcu. V kontexte uvedených skutočností správcovi komunikácie vznikla škoda, ktorá predstavovala zásah do jeho majetkovej sféry a disponoval tak pohľadávkou spôsobilou na postúpenie. V danom prípade ide o znečistenie vozovky prevádzkovými kvapalinami a teda spôsobenie škody, čo jednoznačne spadá pod ust. § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z. Pokiaľ ide o súhlas s výkonom žalobcu a informovanosti žalovaného 1/, ktorý podľa súdu prvej inštancie absentuje, v zmysle zmluvy o spolupráci pri odstraňovaní prekážok zo dňa 11.04.2017, žalobca dôvodil, že so správcou komunikácie postupovali v zmysle čl. 2 bod 3 zmluvy o spolupráci, podľa ktorej v osobitných prípadoch, najmä ak vozidlo tvorí akútnu prekážku v premávke, je možné výkon spoločnosti SOSTEAM realizovať aj na základe rozhodnutia HM SR alebo príslušného orgánu, ktorý je oprávnený o takejto skutočnosti rozhodnúť v zmysle platných právnych predpisov. Vozidlá po dopravnej nehode tvorili akútnu prekážku v cestnej premávke, čo vyplýva aj z fotografií, kde je možné vidieť, že bola z dôvodu dopravnej nehody pozastavená MHD a bol prítomný aj dopravný dispečing, ktorý v prípade obmedzenia MHD zasahuje, čím sa súd prvej inštancie bližšie nezaoberal. Záverom dodal, že účelom uzavretia zmluvy o spolupráci zo dňa 11.04.2017 bolo zabezpečenie plnenia verejných povinností HM SR na úseku dopravy s požiadavkou čo najnižšieho zaťaženia verejných financií. HM SR ako správca komunikácie zabezpečuje efektívne a odborné plnenia svojich zákonných povinností prostredníctvom žalobcu, ktorý pôsobí ako špecializovaný subjekt na vykonávanie týchto povinností. Bezodplatnosť zmluvy je potrebné vnímať len z hľadiska nerealizovania interných účtovných operácií vo vzťahu ku konkrétnej škodovej

pohľadávke. Správca a žalobca uzavreli túto zmluvu so záujmom, aby subjekt odstraňujúci škodu, mal plný nárok na poskytnutie náhrady za uskutočnený úkon, pričom táto má byť uhradená zo strany zodpovednostného poisťovateľa a vinníka.

11/ Žalovaný 1/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Namietal správnosť odvolacej argumentácie žalobcu o existencii jeho aktívnej vecnej legitímácii v spore. Argumentoval tým, že žalobca podľa čl. 2 bod 11 Zmluvy o spolupráci vykonával činnosti pre HM SR bezodplatne, preto HM SR nemohla vzniknúť škoda, a z tohto dôvodu ani pohľadávka, ktorú by mohlo HM SR postúpiť; ďalej tým, že žalobca pri odstraňovaní prekážky vykonával činnosti, ktoré neboli plnením zo Zmluvy o spolupráci a preto mu na jej podklade nemohla vzniknúť pohľadávka voči žalovanému 1/. V tomto kontexte bližšie ozrejmil, že zmluva sa týkala spolupráce zmluvných strán pri odstraňovaní prekážok, definovaných v zmluve, z telesa cesty a/alebo súčastí prejazdnych úsekov a miestnych komunikácií I. a II. triedy (rozpís ciest v prílohe č. 1), Č. K.l., na ktorej došlo dňa 29.12.2017 k dopravnej nehode, sa však v prílohe tejto zmluvy nenachádza a preto žalobca nebol oprávnený na jej podklade odstraňovať akékoľvek prekážky z telesa cesty, žalovaný má z tohto dôvodu za to, že činnosti, ktoré vykonával žalobca na tejto ulici dňa 29.12.2017, nemohli byť plnením zo Zmluvy o spolupráci a preto z konania žalobcu nemohla HM SR vzniknúť pohľadávka voči nemu. Žalovaný 1/ tiež namietal, že predmetný spor je sporom spotrebiteľským, pričom žalobca od neho žiada plnenie za služby, ktoré si neobjednal, čím porušuje § 4 ods. 11 zákona na ochranu spotrebiteľa v spojení s § 53 ods. 8 Obč. Zák. Žalobca si totiž nevyžiadal súhlas účastníka cestnej premávky v zmysle čl. 2 bod 7 Zmluvy o spolupráci. Záverom žalovaný 1/ namietal absolútnu neplatnosť zmluvy o spolupráci, nakoľko je nepochybné, že správa verejných komunikácií patrí do oblasti správneho práva, a rovnako že HMSR, ako správa komunikácie, je orgánom verejnej správy. Žalovaný 1/vyslovil názor, že ak by bola Zmluva o spolupráci uzatvorená v zmysle zákon č. 343/2015 Z.z. o verejnom obstarávaní, tak by bol uzatvorená na princípe hospodárnosti a efektívnosti súťažiteľov, ktorí by medzi sebou súťažili o čo najnižšiu cenovú ponuku. Avšak žalobca si v súdnom konaní uplatňuje sumu 512,92 eur, ktorá sa skladá z položiek, ktorých účelnosť a efektívnosť nie je zrejmá čo do dôvodu a výšky. Žalobca si uplatňuje škodu vo výške 512,92 € na podklade faktúry č. XXXXXXXXX, na ktorej sú položky, ktoré nijakým spôsobom neodôvodňuje, nar. položky: recovery č. XXXXXXXXXXX - 120 €, náklady na dispečing 60 eur, zabezpečenie miesta zásahu 54 €, vedúci zásahu 96 eur, pričom nie je zrejmé, čo tieto položky znamenajú a ako súvisiace s tvrdým odstraňovaním prekážky na ceste. Žalovaný 1/ preto nepovažuje vynaložené náklady za účelné, t.j. uplatňovaný nárok, ani jeho výšku za dôvodnú a preukázanú. Žalobca si v konaní uplatňuje aj úroky z omeškania od 15.2.2018, žalovanému 1/ však nie je zrejmé, na základe akého nároku, vzhľadom na skutočnosť, že mu bol prvý krát doručený nárok žalobcu na úhradu sumy 512,92 € až dňa 18.06.2020. Výzva na uplatnenia nároku na náhradu škody bola zaslaná len žalovanému 2/ teda, a preto nemá žiadnu vedomosť o tom, že si žalobca voči nemu nejakú pohľadávku uplatnil. Z tohto dôvodu považuje aj uplatnené úroky z omeškania, a napokon aj celé odvolanie žalobcu, za nedôvodné.

12/ Žalovaný 2/ vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Odvoláciu argumentáciu žalobcu považuje za nedôvodnú v celom jej rozsahu. Súhlasil so záverom súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že skutočná škoda vznikla jedine správcovi komunikácie, čo sa nedá v konaní zhojiť ani predloženou Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 20.06.2018. Z tejto zmluvy (čl. 1 bod 1) totiž nie je možné identifikovať pohľadávku, ktorá ňou mala byť postúpená, a rovnako ani dlžník, ktorého dlh mal byť na žalobcu postúpený. Navyiac, žalobca v rámci konania pred súdom prvej inštancie nepreukázal, že by žalovanému doručil oznámenie o postúpení pohľadávky v zmysle § 526 Obč. Zák. Dodal, že ak žalobca v odvolaní tvrdí, že HaZZ pri úniku nebezpečných látok zabezpečuje len prvotné úkony na zabránenie šíriacej škody, toto tvrdenie nepreukázal, navyiac je v rozpore s ust. § 11 ods. 2 písm. e/ vyhlášky MV SR č. 611/2006 Z.z. o hasičských jednotkách v spojení s § 6 ods. 2 písm. c/ a d/. Žalovaný 2/ poukázal aj na čl. II bod 7 Zmluvy o spolupráci, podľa ktorej sa SOSTEM zaväzuje so súhlasom účastníka cestnej premávky zabezpečiť odstránenie ekologického odpadu, ak príslušné zložky hasičského a záchranného zboru daný ekologický odpad neodstránia, resp. odstránia len čiastočne. Aj z cit. zmluvného článku zmluvy o spolupráci vyplýva, že o odstránenie ekologickej škody sa mal prioritne postarať HZZ a nie žalobca. V konaní pred súdom prvej inštancie nebolo preukázané a ani tvrdené, že by HaZZ odstránil predmetný odpad len čiastočne, a že žalobcu až následne po odchode HaZZ vykonal ďalšie úkony na odstránenie vzniknutej škody. Pravdivé preto nemôže byť tvrdeniu žalobcu, že výlučne on bol oprávnený odstrániť následky škodovej udalosti. K argumentu žalobcu, že súhlas žalovaného s výkonom sa nevyžadoval,

pretože vozidlá tvorili po dopravnej nehode akútnu prekážku cestnej premávky, čo má vyplývať z predloženej fotodokumentácie, kde je údajne vidieť, že bola pozastavená mestská hromadná doprava, z ktorého dôvodu žalobca postupoval v zmysle čl. 2 bod 3 Zmluvy o spolupráci, žalovaný 2/ primárne namietal, že ide o nóvum, teda argumentáciu žalobcu v konaní doposiaľ nepoužité, a preto by na ňu odvolací súd nemal prihliadať.

13/ Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutých rozsudok, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

14/ Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na jeho základe zistil správne skutkový stav veci a vec po právnej stránke aj správne posúdil, svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd sa stotožňuje s nosnými dôvodmi napadnutého rozsudku a konštatuje ich správnosť (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

15/ Pokiaľ ide o aktívnu vecnú legitímáciu v spore, tú žalobca odvodzoval zo Zmluvy o spolupráci pri odstraňovaní prekážok zo dňa 11.04.2017 a zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.06.2018.

16/ Z obsahu Zmluvy o spolupráci vyplýva, že ňou Hlavné mesto SR Bratislava delegovalo na žalobcu svoju právnu povinnosť vyplývajúcu mu z § 9 ods. 4 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách a § 43 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, a to v zmluve bližšie upravenom rozsahu. Podľa čl. 2 bod 1 zmluvy, jej predmetom je : „spolupráca zmluvných strán pri odstraňovaní prekážok z telesa ciest a/alebo súčastí ciest, ak účastník cestnej premávky, ktorý prekážku spôsobil, o odstránenie prekážky požiadal SOSTEAM na základe informácii poskytnutých účastníkom cestnej premávky“; podľa čl. 2, bod 2 zmluvy „v prípade ekologického odpadu, vzniknutého v priamej príčinnej súvislosti s prekážkou, sa HMSR zaväzuje prostredníctvom dispečingu informovať účastníka cestnej premávky aj o možnosti odstránenia ekologického odpadu spoločnosťou SOSTEAM za podmienok podľa čl. 5 zmluvy“. Podľa čl. 2 bod 7 „v prípade, že v dôsledku vzniku prekážky na ceste hrozí ropná havária alebo iná havária, ktorá svojim výskytom ohrozuje životné prostredie alebo sa na ceste nachádzajú uhynuté zvieratá, prevážané účastníkom cestnej premávky (ďalej len „ekologický odpad“), a účastník cestnej premávky alebo HM SR požiada SOSTEAM o odstránenie prekážky, SOSTEAM sa zaväzuje so súhlasom účastníka cestnej premávky alebo HMSR zabezpečiť aj odstránenie ekologického odpadu, ak príslušné zložky hasičského a záchranného zboru daný ekologický odpad neodstránia, resp. odstránia len čiastočne“. Náklady súvisiace s odstránením ekologického odpadu sú na ťarchu osoby, ktorá ich spôsobila, a ktorá je povinná ich odstrániť v zmysle príslušných predpisov. Zmluvné strany sa zaväzujú si za týmto účelom poskytnúť maximálnu mieru súčinnosti, tak aby boli následne účelne nárokované. Podľa bodu 11 zmluvy „spoločnosť SOSTEAM sa zaväzuje vykonať dohodnuté práce pre HMSR bezodplatne, a to na základe výzvy podľa čl. 3 bod 3 zmluvy“.

17/ Podľa čl. 1 bod 1 Zmluvy o postúpení pohľadávok postupca (HM SR Bratislava) postupuje na postupníka (SOSTEAM SLOVAKIA, s.r.o.) bezodplatne všetky pohľadávky, ktoré vznikli a vzniknú v súvislosti s plnením si povinností postupníka podľa Zmluvy o spolupráci pri odstraňovaní prekážok cestnej premávky vo vzťahu k účastníkom cestnej premávky, ktorí spôsobili prekážku cestnej premávky alebo ktoré sú v zmysle príslušných predpisov povinné zabezpečiť odstránenie prekážky, a na náklady ktorých má byť prekážka odstránená (povinné osoby). Podľa bodu 2 „Postupca týmto postupuje na postupníka všetky pohľadávky vo vzťahu k povinným osobám (dlžníkom), t.j. nároky vzniknuté v dôsledku činnosti postupníka, ktoré vznikli tým, že povinná osoba neodstránila spôsobenú prekážku cestnej premávky, ako aj nároky, ktoré vzniknú v budúcnosti tým, že povinná osoba nezabezpečí riadne a včasné odstránenie spôsobenej prekážky cestnej premávky...“ Podľa čl. III ods. 3 „zmluva sa uzatvára ako akcesorická zmluva vo vzťahu k Zmluve o spolupráci. Nároky postupníka za úkony realizované podľa Zmluvy o spolupráci budú vo vzťahu k povinným osobám vždy uplatňované v dôsledku ich postúpenia podľa tejto zmluvy.“

18/ Odvolací súd je názoru, že zmluva o postúpení pohľadávky, tak ako je koncipovaná, nie je v predmetnej právnej veci spôsobilá prívodiť aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v spore. Primárne vo vzťahu k žalovanému 1/ žalobca v konaní nepreukázal, že výkon fakturovaných činností (Fa č. XXXXXXXX) bol realizovaný v súlade so znením Zmluvy o spolupráci (ako zmluvy primárnej vo vzťahu k zmluve o postúpení pohľadávky ako zmluvy „akcesorickej“). Predovšetkým treba uviesť, že

žalobca skutkovo netvrdil a napokon ani dôkazne nepreukázal, že HM SR Bratislava informovalo žalovaného 1/ ako účastníka cestnej premávky, o možnosti odstránenia ekologického odpadu spoločnosťou SOSTEAM. Žalovaný 1/ nemal možnosť rozhodnúť sa, či využije služby hlavným mestom zakontrahovaného dodávateľa alebo inej osoby, a napokon tieto si ani neobjednal. Naopak žalobca sa dostavil na miesto nehody bezprostredne po jej vzniku, dňa 29.12.2017, súčasne s hasičským a záchranným zborom, kedy žalovaný 1/ nemal žiadnu možnosť reagovať. Žalobca rovnako nepreukázal, že situáciu na Č. K. R. T. po dopravnej nehode dňa 29.12.2017, bolo možné vyhodnotiť ako „ ropnú haváriu“, teda taký stav na vozovke, kedy by na jeho zásah postačovala výlučne žiadosť, resp. súhlas HM SR o odstránenie prekážky (viď čl. 2 bod 7 zmluvy o spolupráci). Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie skutkovo netvrdil a dôkazne nepreukazoval ani to, že vozidlo žalovaného 1/ tvorilo akútnu prekážku v premávke a jeho zásah vyžadovalo naplnenie čl. 2 bodu 3 veta druhá zmluvy o spolupráci. Navyiac, žiadosť HM SR, resp. relevantné rozhodnutie hlavného mesta SR alebo iného príslušného orgánu, datované 29.12.2017, ako dôkaz, nebol v konaní žalobcom produkovaný. V kontexte s odvolacou argumentáciou žalobcu treba akcentovať, že vozidlo žalovaného 1/ nebolo z vozovky odstránené jeho činnosťou. Ak sa k uvedenému zohľadní aj fakt, že Č. K. nie je uvedená v Prílohe zmluvy o spolupráci (ktoré tvrdenie žalovaného 1/ žalobca nenamietal), nešlo o komunikáciu, na ktorú by sa vzťahovala Zmluva o spolupráci, a preto možno spoľahlivo uzavrieť, že žalobca vykonal činnosť pre HM SR nad rozsah tejto Zmluvy. Z tohto dôvodu nešlo o pohľadávku vzniknutú „v súvislosti s plnením si povinností postupníka podľa Zmluvy o spolupráci pri odstraňovaní prekážok cestnej premávky“, ktorá bola predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávok. Čiastka vyfakturovaná spornou faktúrou, nie je totožná s pojmom „škoda na vozovke vzniknutá správcovi komunikácie“ ako nesprávne dôvodí žalobca v odvolaní. Treba tiež dodať, že jedine Hlavné mesto SR Bratislava ako správca ciest má právnu povinnosť odstrániť závary v zjazdnosti (§ 9 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách) a prípadné náklady spojené s odstránením znečistenia a s uvedením komunikácie do pôvodného stavu je škodca povinný nahradiť správcovi komunikácie (§ 9 ods. 4 zákona č. 135/1961 Zb.). V zákone nie je zmienka o tom, že by do tohto verejnoprávneho vzťahu mohol vstupovať subjekt súkromného práva, ktorý by svoju vecnú legitímáciu voči škodcovi (osobe, ktorá spôsobila závalu v zjazdnosti) mohol založiť na základe vyššie citovanej Zmluvy o spolupráci uzatvorenej so správcom komunikácie, z titulu bezplatne realizovanej činnosti za správcu komunikácie a v jeho prospech a túto svoju „bezplatnú spoluprácu“ zavŕšiť zmluvou o postúpení pohľadávok, keď HM SR v nej nebolo schopné konkrétnu pohľadávku ani len riadne identifikovať z pohľadu konkrétnej škodovej udalosti (osoba škodcu a výška škody) a vyvodzovať týmto nekorektným spôsobom aktívnu vecnú legitímáciu v spore založenom na verejnoprávných predpisoch (zákon o cestnej premávke, zákon o pozemných komunikáciách).

19/ K otázke platnosti Zmluvy o postúpení pohľadávok (§ 524 ods. 1, 2 Obč. Zák.) odvolací súd na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie dodáva, že z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR vyplýva, že podstatnými náležitosťami zmluvy o postúpení pohľadávky sú okrem označenia účastníkov (postupca a postupník), aj identifikácia postupovanej pohľadávky, ktorá musí obsahovať uvedenie postupiteľovho dlžníka a opis pohľadávky čo do jej výšky a skutočností, na ktorých sa zakladá (pozri aj rozsudok NS SR sp. zn. 32 Cdo 5523/2005 z 22.03.2006). Požiadavka určitosti zmluvy o postúpení pohľadávky je naplnená tiež v prípade, ak je súhrn postupovaných pohľadávok označený osobou dlžníka a právnym dôvodom ich vzniku (napr. odkazom na príslušnú zmluvu s tým, že sa postupujú všetky pohľadávky z tejto zmluvy), bez toho, aby postupované pohľadávky museli byť v postupnej zmluve výslovne uvedené (rozsudok NS SR sp. zn. 29 Odo 937 937/2003, sp. zn. 29 Odo 654/2003, rozsudok NS SR uverejnený pod č. R 27/2008 Zbierky súdnych rozhodnutí a stanovísk, rozhodnutie NS ČR sp. zn. 32 Cdo 4156/2010). Tieto obligatórne náležitosti (určitosť postupovanej pohľadávky) však v predloženej Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 20.06.2018 absentujú (cit. čl. 1, bod 1, 2 zmluvy: „Postupca týmto postupuje na postupníka všetky pohľadávky vo vzťahu k povinným osobám /dlžníkom/, t.j. nároky vzniknuté v dôsledku činnosti postupníka, ktoré vznikli tým, že povinná osoba neodstránila spôsobenú prekážku cestnej premávky, ako aj nároky, ktoré vzniknú v budúcnosti tým, že povinná osoba nezabezpečí riadne a včasné odstránenie spôsobenej prekážky cestnej premávky....“), z ktorého dôvodu je táto zmluva neplatná (§ 37 ods. 1 Obč. Zák.).

20/ Pokiaľ išlo o žalovaného 2/, rozsah jeho právnej povinnosti plniť za žalovaného 1/ je daný ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. Úlohou žalobcu bolo v konaní preukázať, že je poškodeným subjektom, a že nároky, ktoré si voči žalovanému 2/ uplatňuje sú preukázanými nárokmi na náhradu škody vzniknutej poškodením cestnej komunikácie v správe HM SR Bratislava. Pokiaľ ide o nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, aj vo vzťahu k žalovanému 2/ platí, čo je uvedené v ods. 16 až 19

tohto rozhodnutia a z týchto dôvodov Zmluva o postúpení pohľadávok, ako zmluva akcesorická k Zmluve o spolupráci, nemohla založiť dôvodnú vecnú legitímáciu žalobcu ani voči žalovanému 2/. Pre úplnosť treba dodať, že Žalovaný 2/ ako poisťovateľ správne namietal, že žalobca vyfakturoval žalovanému 1/ práce, ktoré si neobjednal, a na ktorých vykonanie nedal súhlas. Pokiaľ ide o samotnú výšku škody, položky uvedené vo faktúre nemožno vyhodnotiť ako preukázané a účelne vynaložené (len príkladom položka - subdodávateľa Green recovery s.r.o. M. Č.. XXXXXXXXXXXX vo výške 100 € !), čo je ďalším nedostatkom uplatneného nároku. Namieste je aj otázka pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 2/ s ohľadom na skutočnosť, že platné právo ukladá právnu povinnosť vykonať zásah pri havárii s únikom nebezpečných látok práve HaZZ, keď za týmto účelom žalovaný 2/ odvádza na osobitný účet MV SR 8% z prijatého poistného z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (§ 68 ods. 1 zákona č. 39/2015 Z.z. o poisťovníctve). Pokiaľ by žalovaný 2/ hradil náklady na znečistenie vozovky, ako ich žalobca skutkovo vymedzil, z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú z prevádzky motorového vozidla (§ 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z.), možno skonštatovať, že by na takejto škode participoval dva krát (čo zjavne nebolo zámerom zákonodarcu), a to jednak osobitným odvodom, z ktorého je hrazená práve táto činnosť hasičského a záchranného zboru, a jednak poistným plnením vo forme náhrady škody za poisteného. Primárne mal právnu povinnosť odstrániť ekologický odpad z vozovky HaZZ SR, a to s odkazom na § 11 ods. 2 písm. e/ vyhlášky č. 611/2006 Z.z o hasičských jednotkách. Pokiaľ žalobca v odvolaní tvrdí, že Hasičský a záchranný zbor bol sice prítomný pri dopravnej nehode ale zabezpečuje len prvotné úkony v zabránení šírenia škody v zmysle metodického pokynu č. 100, uvedené nemožno s citovanej vyhlášky vyvodit', a preto ide o účelový argument žalobcu.

21/ So zreteľom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

22/ O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a plne procesne úspešným žalovaným 1/, 2/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§262 ods. 2 C.s.p.).

23/ Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).